

ת"פ 28340/08 - מדינת ישראל נגד שבתאי לוי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 11-08-28340 מדינת ישראל נ' לוי
תיק חיזוני: 4506/10

בפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר
מאשינה מדינת ישראל
נגד
נאשם שבתאי לוי

פסק דין

רקע

1. הנאם הורשע, על יסוד הודהתו בכתב אישום מתוקן, בעבירות הבאות: מעשה פזיות ורשלנות, לפי סעיף 452(א)(5) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: "החוק"), וכן היזק במשותך, לפי סעיף 338(א)(5) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: "החוק"), וכן היזק במשותך, לפי סעיף 452 לחוק.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, עבד הנאם בעת הרלבנטית כמабטח באתר פסולת (להלן: "האתר"). בשעות פעילות האתר, הגיעו אליו מאות רבות במטרה לפרק פסולת, וכן נמצאו בו עשרות אנשים המתפעלים אותו וכן אנשים שהגיעו לשם איסוף פסולת שימושית.

ביום 3.6.10 בשעה 00:00, שבה הנאם באתר, במסגרת עבודתו כמабטח, כשהוא נושא לגופו את אקדחו האישי. באותו מועד, נמצאו במקום מאות פסולת, וכן שירותים רבים שחלקו הגיעו על מנת לאסוף פסולת שימושית. באותה עת שהה באתר מוחמד ابو חAMD (להלן: "מוחמד"), עם רכבו, במטרה לאסוף פסולת. במהלך וicot בין הנאם למוחמד לגבי נוכחותו באתר, דחף הנאם את מוחמד. מוחמד הניף קרש ממושמר, בתגובהו של הנאם את אקדחו וירה שתי יריות כלפי הרכב שניצב מאחורי מוחמד. כתוצאה מהירין, נפגע האני ג'האלן אשר עמד מאחוריו רכב שחנה בסמוך לרכבו של מוחמד, ונזקק לטיפול רפואי. בנוסף, נזקקו שני הרכבים.

指出 כי בשלב הטיעונים לעונש, העלה בא כוח הנאם טענה של הגנה עצמית, אשר נדחתה על ידי בית המשפט.

2. טרם נשמעו הטיעונים לעונש התקבל תסקير בעניינו של הנאם. הנאם בן 45, נשוי בשנית ובבשנית ילדים מאומצים, עובד עצמאי בתחום התקנת מערכות מגון והתראה, מתח נמוך ומחסומי חניה. במסגרת עבודתו, מתקין הנאם מערכות ונותן שירותים לעיריות, לכנסת ישראל, מעונות האוניברסיטה ועוד, לשבעות רצונם של לקוחותיו, כפי שעולה מספר מכתבים שהוגשו לשירות המבחן. הנאם

ורעיתו הנוכחית, התקשו בהבאת ילדים לעולם, עברו טיפול רפואי ללא הצלחה, ועל כן החלטתו לאמצז את ילדיהם. הנאשם ביטה חשש כי הרשעה בדיון עלולה לפגוע במצבו המשפחתית.

בהתיחסו לעבירות בתיק זה, קיבל הנאשם אחראיות לביצוען, הסביר כי ירה תחילת באוויר ולאחר שראה שמוחמד לא נרתע - ירה לעבר הרכב. שירות המבחן התרשם כי הנאשם התקשה לשЛОט בנסיבותיו באותו סיטואציה, וכן מתקשה להבין לעומק את השלכות מעשיו, אך מגלה הבנה שהוא עליון לנגזרה לכך פחות אלימה או אימפליסיבית, וכן ההליך המשפטי חידד עבורי גבולות ומהווה הרתעה. בנוסף, לא התרשם שירות המבחן מקרים עברייניים מגובשים. לאחר ש核实 את האמור לעיל, בהתחשב בכך שלא נפתחו כנגד הנאשם שירותי תיקים פליליים נוספים מאז האירוע, וכיוון שהרשעה עלולה לפגוע בפרנסתו, המליך שירותי המבחן לשקלות את ביטול הרשותת הנางם בדיון, תוך הטלת צו של"צ בהיקף של 140 שעות, וככל שההרשעה תיוותר על כנה - הטלת קנס כספי.

טיעוני הצדדים

3. המאשימה התיחסה לסוגיית הרשותת של הנאשם, וטענה כי מדובר בעבירה חמורה של שימוש פיזי בכלי נשך, אשר הוביל לפגיעה ברכוש ובגוף. בנוסף, המאשימה הינה מינה לכך שירותי המבחן לא היה חד משמעי לעניין ביטול הרשותה. גם לעניין הנזק הצפוי לנางם, טוען כי לא הוכח שיגרם לו נזק קונקרטי. מעשי הנאשם הביאו לפגיעה בשלמות גופו של צד שלישי, כמו גם פגיעה ברכוש, כאשר פוטנציאלי הנזק שעלול היה להיגרם הינו גבוה ומשמעותי. בנסיבות המקירה, סבורה המאשימה כי יש לקבוע מתחם ענישה הנע בין 6 חודשים שירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשים מאסר, כאשר נוכח השיקולים החוביים בעניינו של הנאשם, עטרה להשית עליו את העונש בתחרית המתחם.

4. הסגנור טען כי יש לבטל את הרשותת הנางם, לאחר שבית המשפט הבירר כי מעשיו של הנאשם אינם חסמים תחת סיג ההגנה העצמית. הסגנור הגיע את צו האימוץ, וכן מכתב הערקה מצד גורמים שהנางם סייפק להם מערכות ושירות. בענייננו, טוען כי מתקיימים התנאים להחלה חריג או הרשותה, הן לגבי אופי העבירה וחומרתה, והן לגבי מידת הפגיעה הבלתי מידית שתגרם לנางם, בשל מתן שירות למשרדי ממשלה, עיריות וגופים ציבוריים, תוך התמודדות במכרזים המחייבים אישור על העדר הרשותות (הסגנור צرف פסיקה לתמוך בטיעונו). עוד הוסיף כי מדובר במעשה פיזי, רשלני, בנסיבות המציגות בקרבה לסיג ההגנה העצמית. בנוסף, לא ברורה מידת החבלה שנגמרה לצד השלישי.

הסגנור הדגיש את הנسبות האישיות והסבל שהוחוו הנางם בגין מקירה זה, למלטה מחמש שנים, כאשר כל גורלו המkörperו והמשפחה מוטל על הקף, שכן הרשותה עלולה לפגוע גם באימוץ עתידי.

הנางם פרץ בבכי במהלך הדיון, ושיתף בקשימים שעבר במסגרת הנסיבות להרות, כולל קשיים כלכליים וחובות שנוצרו. עוד הוסיף, כי בני הזוג מעוניינים לאמץ עוד 2 ילדים, והביע חשש כי הרשותה תפגע בכך ואף ביכולתו לקבל עבודות ולהשתכר כראוי. לטענתו, הרשותה שוללת אפשרות של אימוץ לפי חוקי המדינה.

אי הרשותה

5. סדר הדיון בפליליים מהיב, כי מי שנמצא כי ביצע עבירה - יושע בדיון. רק במקרים מיוחדים וקיים דופן, "חריג שבחריגים", בהם נוצר פער בלתי נסובל בין הפגיעה בנางם לבין תועלת הרשותה לאינטראס הציבורי, "אות בית המשפט לסתות מכלל הרשותה, וזאת בהתאם לנסיבות של שני תנאים מצטברים:

"ראשית, על הרשותה לפגוע פגעה חמורה בשיקום הנאשם ושנית, סוג העבירה

עמוד 2

מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על הרשותה בלי לפגוע באופן מהותי
בשיעור הענישה האחרים"....

(ע"פ 96/2083 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב (3) 337 (1997).

אשר לנזק שగרם לנאשם, נקבע כי "אין מקומ להסתפק בתרחישיאורטי, ויש להציג עתה רקיוו של נזק
'מוחשיוקנרטי' אשר צפוי לנאותם כתוצאה מהעצמה הרשותה" (רע"פ 54/15 פלוני נ' מדינת ישראל
(27.01.2013), פסקה 12 וכן רע"פ 12/2013 אלכסנדר פריגין נ' מדינת ישראל (1.1.2013)).

6. בהתאם לאמור לעיל, אבחן כל אחד משני התנאים הנדרשים:

בחינת סוג העבירות בהן הורשע הנאשם, מלמד כי מדובר בעבירות מסווג עוון. אין די לבחון את הוראת החקיקוק בלבד, אלא יש לדקדק בנסיבות העבירה, בעת קביעת חומרתה ומידת הפגיעה בשיקולי הענישה השונים. בנסיבות המקרה הנדון, ויכוח בין הנאשם, אשר שימוש מאבטה באתר לאיסוף פסולת, לבין המתלוון, שהגיע על מנת לאסוף פסולת, הביא לדחיפה המתלוון על ידי הנאשם. בתגובה הניף המתלוון קרש ממוסמר לעבר הנאשם, אשר ביצע ירי לעבר רכב עימו הגיעו המתלוון למקום. כתוצאה לכך נגרמה חבלה, שלא הוברה דיה, לצד שלישי לא מעורב אשר היה אחורי רכב סמוך, וכן נגרם נזק לשני רכבים. עבירות ההזקק, במקרה זה, מהווה חלק בלתי נפרד מהשימוש הרשלני בנשק, ונטמעת בתוכה בעת בחינת החומרה. עבירת השימוש הרשלני והפיז בכל יירה, הינה עבירה חמורה יותר, אשר פוטנציאלית הנזק שעלול להיגרם ממנה הוא חמור עד קטלני. יחד עם זאת, בחינת נסיבות ביצוע העבירה, כמפורט לעיל, למול הפסיקה שהוצגה על ידי המאשימה, מציבות העצמית, כתענה שיש בה להביא לזכותו של הנאשם, ואולם אין להתעלם מאותן נסיבות המצביעות בעבירה זו בסמכיות לגבול ההגנה העצמית. הנאשם אכן דחף ראשון את המתלוון, ואולם בשלב זה המתלוון לא הסתפק באחיזה בקרש, אלא אחז בקרש ובו מסמרים, אף הניפו באוויר. ניתן להעריך את תחושותיו הסובייקטיביות של הנאשם, אשר אין בהן די על מנת לענות על סיג ההגנה העצמית, ואולם יש בנסיבות אלה כדי להעמיד את המקרה ברף נמוך, המאפשר לבטל את הרשותה.

7. עיון בפסקה, מעלה כי בתם המשפט סיימו הליכים פליליים ללא הרשותה, במקרים מיוחדים, הן בעבירה של מעשה פיזיות ורשלנות בכלל יירה, או במשி רשלנות אחרים, והן בעבירות חמורות מלאה, זאת בנסיבות מיוחדות, תוך העדפת האינטראס השיקומי של הנאשם לפני האינטראס הציבורי:

א. עפ"ג 15-01-25795 (מחוזי חיפה) **אדוֹרד מְרוּקוֹס נ' מדינת ישראל** (26.2.2015), דין בענין זה, אשר הורשע בעבירות רשלנות, זהה לוזו בה הורשע הנאשם שלפני. מדובר בגיןו אשר הגיעו לצד חזרים בראשו, ללא שדיוח על כך לרוץ הבדיקה השוטף, כמתחייב מתנאי הרשיון, יירה באדם, תוך שגרם לו בכך לפגיעה קשה, אשפוץ לתקופה ארוכה, מספר ניתוחים, ואף לפגיעה מנטלית. בית המשפט המחוזי התחשב בנסיבות האישיות של הנאשם, והורה על ביטול הרשותתו. יש להזכיר בעניין זה, את החשיבות שהקונה בית המשפט המחוזי לנסיבות ביצוע העבירה (עמ' 14 לפסק הדין).

ב. רע"פ 11/2777 פלונית נ' מדינת ישראל, (16.10.2012), דין בענינה של נאשמת, אשר הורשעה בעבירות רשלנות של אי נקיות זיהירות בבעל חיים. מדובר בוטרינרית, אשר כלבה שהה

משוחרר מחוץ למרפאה, ונשך תינוקת בת שנתיים, תוך שגרם לה פצעים במספר אזוריים בפניה ובצקת, כתוצאה לכך נזקקה לניתוח תחת הרדמה מלאה. בית המשפט העליון קבע כי הרשותה תבוטל, תוך דגש על מצבאה הבריאותי הקשה.

ג. ע"פ 00/0909 **שניידרמן נ' מדינת ישראל**, (22.2.2001), דין בעניינו של נאשם שהורשע בעבירות קשירת קשר לביצוע פשע והחזקת נשק. בית המשפט העליון קבע כי יש לבטל את הרשותה, על מנת לאפשר לנאשם לשיקם את חייו ללא שהרשעה תעמוד לו לרועץ.

ד. רע"פ 658/01 **כהן וימין נ' מדינת ישראל**, (11.10.2001), דין בנאשמים שהורשעו בעבירות קשירת קשר לביצוע פשע, קבלת דבר במרמה, מסירת ידיעה כזבת וניסiouן קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות. בית המשפט העליון הורה על ביטול הרשותה תוך ציון ש"לא יהא זה ראוי כי מעשה חד פעמי זה שעשו ירדוף אותם שנים רב...".

ה. ע"פ 4669/09 **נירית אבירים נ' מדינת ישראל**, (19.9.2011), דין במקרה של סיכון חי אדם בمزيد בתכובה, בשל ידי אבנים לעבר רכבים נסועים. בית המשפט העליון החליט לבטל את הרשות הנאשמת, בין היתר בשל נסיבותה האישיות הקשות, והרושם כי הנאשمة עברה תhalbך של תיקון.

noch האמור לעיל, אני קובע כי סוג העבירה ואופיה, בנסיבותיה, מאפשר לסיים את ההליך ללא הרשות הנאשם.

8. אשר למידת הפגיעה בנאשם, נתנוו שתי טענות שיש לבחון: ראשית, פגעה במשלח ידו של הנאשם. הנאשם הציג אישורים לפיהם הוא עובד מזה שנים, עם גופי ציבוריים שונים, כגון עיריות, מערכות חינוך ואף כניסה לישראל, בהתקנת מערכות הגנה, צילום, מגון ועוד. טענותו כי הרשותה פגעה ביכולתו להשתתף במכרזים של גופים ציבוריים, וכן פגעה ביכולתו לעבוד עם גופים אלה (דוגמת הצורך באישורי כניסה לכנסת, לצרכי עבודתו) - מבוססת דה. (ראו עוד לעניין זה, ע"א 11/1898 **רפאל דין נ' מפעל הפיס** (21.2.2013), בו הבהיר בית המשפט העליון בכך שבשל מכרז רשאי, ואף חיב, לבדוק שיקולים הנוגעים למהימנות ולנכונות כפיהם של מתמודדים במכרז, ובכלל זה לדרש מסירת פרטיים אודוט עבר פלילי, בתנאי שהדרישה לרלבנטית למכרז. בפסק דין זה אף הותר שימוש במידע זה כתנאי מסנן).

הרשות עלולה לפגוע ביכולת הנאשם להשתתף במכרזים, ביכולתו לעבוד למול גופים ציבוריים, וכן במוניטין שרכש בעמל רב לאורך שנים.

פגיעה נוספת שיפורטה בטיעוני ההגנה, היא פגעה במשפחה הנאשם, שכן הנאשם אשםו הם הורים מאמצים לשני ילדים, ומעוניינים לאמץ ילדים נוספים. הרשות פלילת מהוות מدد שלילי לבחינות השירות המבקש לאמץ, וכן עלולה לפגוע בקשר השתכרות המבקש, מהוות את אחד המדרדים לכשרות לאמץ.

יחודה של מקרה זה, בכך שאין מדובר אך בפגיעה מקטנית ובקשר השתכרות הנאשם, אלא אף בפגיעה נוספת בנאשם. רצונם של הנאשם ואשתו להרחיב את משפחתם הצעריה, ולאמצם ילדים נוספים, עלול להיתקל במקרים בלתי עביר באמור ירושע בדיון:

סעיף 28 לחוק אימוץ ילדים, התמ"א-1981, קובע כי עמוותות הקשורות בהליך האימוץ נדרשות לבדוק מידע לעניין הרישום הפלילי של המבוקש:

"(א) העמותה המוכרת תבודק את כל אלה:

...

(4) מידע שקיבלה מהמרשם הפלילי.

לפגיעה אפשרית זו, יש להוסיף את השפעת הפגיעה הכלכלית בנאשם, על בוחנת מצבו הסוציאו-אקונומי, כאחד הפרמטרים לאישור בקשה אימוץ.

יש עוד להוסיף, כי מדובר בנאשם בן 45, נשוי ואב לשני ילדים רכימים, הסמכים על שולחנו, אשר לא נרשמו לחובתו הרשעות קודומות או תיקי חקירה מאוחרים למועד הנדרון. הנאשם הודה במינויו לו, קיבל אחריות, הבין כי פעל באימפרטסיביות, ועצם ההליך המשפטי חידד עבورو את גבולות המותר וה אסור.

9. לנוכח כל האמור לעיל, אני קובע כי המקרה הנוכחי הוא אחד המקדים החרייגים בהם חלים התנאים המאפשרים את סיום ההליך ללא הרשעה, ובهم הנזק שיגרם לנאשם מעצם הרשעתו, גבוה מהתועלת שתצמץ ממיצוי הדין עימנו.

לפיכך, אני מורה על ביטול הרשעה, ומטיל על הנאשם ביצוע של 140 שעות של"צ, זאת בהתאם לתקנית שערך שירות המבחן. הנאשם יחל בביצוע השל"צ ביום 15.10.4.10.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ד' אב תשע"ה, 20 يول' 2015, במעמד הצדדים.